

MAI ENRERA

REVISTA D'ACTIVITATS DE MUNTANYA
ESPORT I CULTURA

A LA DESCOBERTA DEL PERÚ

NÚMERO: 455
ANY 2011
PREU: 2,40 €

CLUB
EXCURSIONISTA
DE GRÀCIA

s u m a r i

3	Editorial	Francesc Sanahuja i Toledano
4	A la descoberta del Perú	Toni Vives i Roig
7	Una visió de l'Alguer	Joan Gala
10	Caminades pel Tarragonès	Roger Lloses i Huguet
14	Conclusions de la taula rodona sobre el futur de l'excursionisme	Francesc Sanahuja i Toledano
16	Esmeralda Cervantes al Teide	Carles Albesa i Riba
20	El futur de l'excursionisme	Josep M. Solé i Sabaté
22	Les relacions històriques entre Catalunya i Hongria	Joan Salvadó i Montoriol
24	Tour del Gran Paradiso	Ramon Izquierdo
28	La nostra gent	Dolors Làzaro i Palau
29	Escrit a la pedra. una passejada per l'epigrafia medieval empordanesa	Antoni Cobos i Fajardo Joaquim Tremoleda i Trilla Salvador Vega i Ferrer
32	Nova via d'escalada d'homenatge a en Joan Cervera i Batariu	Òscar i Albert Masó Garcia

**CLUB
EXCURSIONISTA
DE GRÀCIA**

Creu de Sant Jordi 1992

Medalla d'Honor de Barcelona 2004

Direcció:

Maria Dolors Làzaro i Palau

Coordinació:

Francesc Esquerda i Alsina

Consell de redacció:

Aurora Vila i Guàrdia
Joan Cervera i Batariu
Francesc Sanahuja i Toledano

Dipòsit Legal: B-24653-83

Edita:

Club Excursionista de Gràcia
Passatge Mulet, 4 Torre
08006 Barcelona
Tel. 93 237 86 59 - Fax 93 237 31 48
A/e: cegracia@cegracia.cat
www.cegracia.cat

Impressió:

Winihard Gràfics S.L.
Pol. Ind. Moià
Av. del Prat, 7 - 08180 Moià
Tel. 93 830 09 03 - Fax 93 820 76 01

FUNDAT EL 1922

Amb la col·laboració de:

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Federació Espanyola de Càmping i Caravana
Grup Alta Muntanya Espanyol
Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals
Federació Catalana d'Esports d'Hivern
Membre fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravana
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

NOVA VIA D'ESCALADA D'HOMENATGE A EN JOAN CERVERA I BATARIU

Òscar i Albert Masó Garcia

Escaladors de Sabadell. Socis de la UES, CET i CE Castellar del Vallès

En Joan Cervera i Batariu (Barcelona, 20 de maig de 1926), membre pioner del Club Excursionista de Gràcia (CEG) de Barcelona, és una eminència viva de l'excursionisme i la cultura de Catalunya. Per entendre aquesta afirmació, tan solemne com clarament certa, només cal llegir el seu extensíssim i impressionant currículum d'activitats, càrrecs exercits, escrits publicats i iniciatives muntanyenques, socials i culturals organitzades, que apareix en el llibre de les XVI Jornades de Literatura Excursionista editat per l'Arxiu Bibliogràfic de la Unió Excursionista de Catalunya de Barcelona (novembre de 2009), dedicat íntegrament a la seva figura. Pel fet d'haver participat i organitzat tantes i tantes activitats en pro del muntanyisme, la cultura i la societat catalanes, ha estat guardonat amb diversos reconeixements institucionals molt importants que, sens dubte, bé es mereix.

Amb aquestes dades a la mà, seria fàcil entendre per què hem volgut dedicar una via d'escalada a Joan Cervera i Batariu. Si aquesta fos, però, l'única raó de l'obertura de l'itinerari (de prou pes, tot s'ha de dir), probablement no l'hauríem dut a terme mai. Més enllà dels càrrecs i de les tasques institucionals exercides, hi ha la persona, l'esperit, i un currículum, per molt extraordinari que sigui, no transmet l'essència de l'individu. En aquest sentit, sempre que hem dedicat una via a algú ens hem guiat pels sentiments més que pels distintius, per l'esperit de l'homenatjat més que pel seu nom, pels fets més que pel que s'explica d'ell i, definitivament, pel coneixement directe de la persona. I en el cas de la via d'en Joan això no ha estat una excepció.

MOTIUS DE L'OBERTURA DE LA VIA.

Podem afirmar amb sinceritat que d'en Joan Cervera i Batariu vam conèixer abans l'essència que el currículum. I és cert! Mai oblidarem el vespre del dia 20 de febrer de 2010. Acabàvem de presentar una emocio-

nant i concorreguda conferència a l'Ajuntament del poble del Bruc sobre l'Operació Montserrat d'en Josep Barberà i Suqué, i el formigueig dels nervis viscuts encara ens pessigolleva el cos. D'entre tots els assistents, ens va sorprendre un senyor desconegut (per a nosaltres), afable, rialler i acompanyat de la seva esposa, que es va presentar a cada un de nosaltres dos per separat. Amb molta humilitat i gairebé sense voler-ho, ens va felicitar per l'acte i ens va transmetre l'alegria que li havia produït el contingut de la conferència. Vam preguntar-li el seu nom, i simplement respongué: "em dic Joan Cervera, però no importa". Tot i la gran modèstia i la brevetat de paraules que vam intercanviar, aconseguírem el seu contacte sense saber realment qui era aquell personatge.

Des de llavors, hem anat coincidint en diverses presentacions de llibres i altres esdeveniments relacionats, com no, amb la muntanya, i hem descobert a través de llibres i escrits la gran trajectòria i importància d'en Joan Cervera. Però el més sorprenent és que tot i els anys que ens separen, compartim la mateixa visió sobre l'escalada, l'excursionisme i la base fonamental de l'esperit muntanyenc més autèntic: gaudir de la natura amb humilitat i respecte, divulgar-la i poder fer partícips a qui amb bona fe la vulguin viure. Només fa un any que ens coneixem personalment, però no ha calgut més per saber que és un home sensacional que ens ha esperonat a seguir amb la nostra activitat clàssica i que ens ha obert noves portes. Aquest és el principal motiu que ens dugué a planejar l'obertura d'homenatge a l'entranyable i ferm amic Joan Cervera i Batariu!

Després de rumiar-ho i de fer diverses exploracions prèvies, vam trobar un indret força adient per traçar la via: l'extrem més septentrional de la paret est de la Cua del Bacallà o agulla d'en Salvat-Papasseit, a la regió dels Frares Encantats del sempre sorprenent massís de Montserrat. La màgia de l'entorn, la llargada i la dificultat previstes de la línia i la presència propera de vies obertes pels pioners escaladors del Grup Especial d'Escalada del CEG ens van fer decantar clarament per aquesta opció.

Traçat de la via "Joan Cervera i Batariu" a la montserratina paret est de la Cua del Bacallà. Foto: Òscar Masó García.

PRIMER DIA D'OBERTURA: 8 DE GENER DE 2011.

Ben d'hora, pugem la costeruda i obaga drecera del Miracle i aviat ens plantem a peu de via. El dia és radiant, amb una temperatura molt agradable. Netegem d'arbitjols l'accés i esmorzem per escometre amb forces l'inici de l'itinerari: una paret llisa i vertical. L'Òscar s'enfila i aviat s'adona que l'escassetat de bones preses farà que s'hagi d'assegurar bé els passos. Llegint els relleus de la paret, fa un flanqueig a l'esquerra per una lleu

Òscar Masó obrint la vertical i llisa primera tirada de la via.
Foto: Albert Masó García.

cornisa i s'enfila recte amunt fins a un bon replà. Ens rellevem i continua obrint l'Albert. Surt del replà amb un pas un xic dret i finet i arriba a una cornisa ampla. Després recorre un mantell conglomerat ajagut i de roca trencada fins a un bon bosquet. S'hi endinsa i estableix la primera reunió en una ferma alzina. La paret queda a l'ombra i el fred guanya protagonisme. L'Albert, assegura l'Òscar, que escala en lliure els metres inicials, molt sostinguts i difícils però que no queden obligats, i neteja totes les llastres i pedres soltes d'aquesta primera tirada.

Reunits, l'Albert continua obrint una estratègica i primordial aresta ajaguda que fa de nexa d'unió amb la part superior de la paret. Després d'estudiar-ho, munta la segona reunió en una bona cornisa situada arran d'un marcat dièdre-canal de roca que divideix la paret en dues parts. Ens reunim i, com que la nit se'ns tira al damunt, hem de rapelar tot el tram obert sota la llum dels frontals. Satisfets de la bona feina feta, davallem la drecera del Miracle, cansats però contents.

Albert Masó obrint l'ajagut però estratègic segon llarg. Foto: Òscar Masó García.

SEGON DIA D'OBERTURA: 15 DE GENER DE 2011.

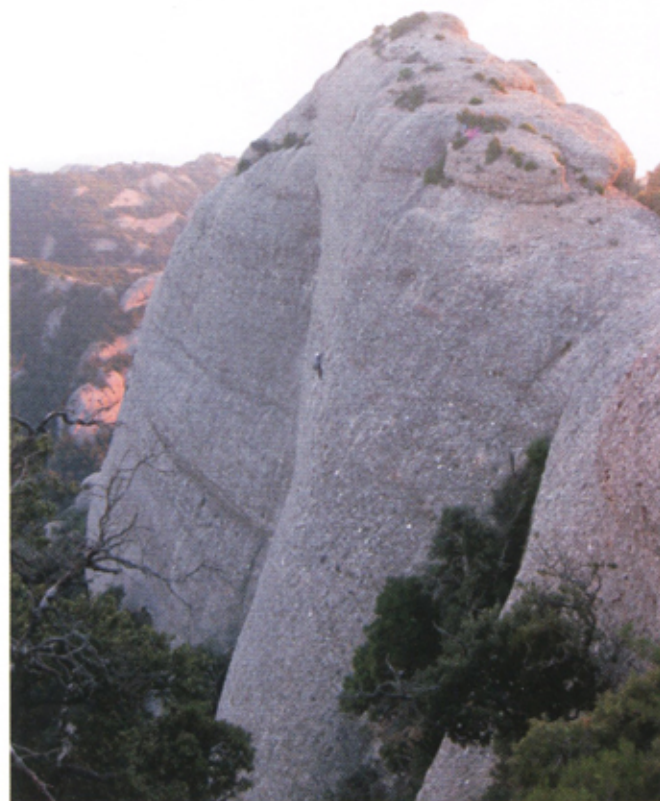
Avui tornem a recórrer la drecera del Miracle amb un temps meteorològic que també és esplèndid. Accedim a la segona reunió enfilant-nos per canals i franges boscoses situades a prop de l'agulla dels Caporals i, tot seguit, l'Òscar comença a obrir la tercera tirada. Surt de la segona reunió superant un curt però difícil i rocós i s'enganxa a la part dreta del mur superior de la paret est

Òscar Masó assegurant des de la còmoda segona reunió. Foto: Albert Masó Garcia.

de la Cua del Bacallà. Enmig d'un veritable mar de pedra, intueix un lleu flaqueig cap a la dreta que indica un subtil camí a seguir enmig de la verticalitat i la finor. Assegurant els passos adequadament amb alguna falca montserratina, supera uns vint metres fins que l'ombra s'imposa en tota la paret. Llavors, ens rellevem en la plaça de capdavanter. Intercanviem impressions i ens donem ànims per afrontar la monolítica obertura. L'Albert segueix la tendència clara cap a la dreta tot deixant enrere la finor inicial i trobant-se amb trams més ajaguts intercalats amb zones verticals però de còdols més prominents. Amb intuïció, troba el punt de sortida més lògic de la paret i obre els darrers metres de la via

Òscar Masó escalant la monolítica tercera tirada de la via Joan Cervera Batariu. Foto: Albert Masó Garcia.

amb gran alegria, tot anant a raure a l'aresta nord de la Cua del Bacallà, concretament a un grup de dues savi-nes ben fermes on estableix la reunió final. Mentre recupera les cordes, totes les agulles de Montserrat adquireixen un hivernal color ataronjat gràcies a la posta del Sol. L'Òscar escala la darrera tirada realitzant la feixuga i valuosíssima tasca de netejar-la de rocs i còdols inestables i de recuperar tot el material. Envoltats pel fred de la nit, ens reunim i celebrem l'obertura tot abraçant-nos i posant un bon llibre de registre al cim de la Cua del Bacallà. Encara ens espera un llarg retorn, però l'afrontem amb satisfacció sota la llum d'una Lluna que va creixent, a l'igual que el nostre somriure mentre recordem l'obertura.

ENTREGA DE LA RESSENYA DE LA VIA: 17 DE FEBRER DE 2011.

Si l'obertura de la via va ser estratègica i ben estudiada, l'entrega de la ressenya a l'homenatjat no ho podia ser menys! Vam esperar gairebé un mes per a fer públic l'itinerari, per tal de donar en primícia el croquis a en Joan tot aprofitant que teníem concertada la projecció d'un audiovisual a la seu del CEG dins del cicle d'audiovisuals Josep Buch i Parera, i que la presència d'en Joan Cervera estava garantida. Ens vam posar mans a l'obra per a tenir-ho tot a punt i així va ser com un cop finalitzada la conferència, en un acte senzill davant de tots els assistents que ens va omplir d'emoció i satisfacció, vam fer entrega a Joan Cervera i Batariu de la ressenya emmarcada de la via que duu el seu nom. Va ser fantàstic poder compartir la sorpresa i l'alegria d'en Joan, i de poder escoltar les seves paraules, sempre sàvies i plenes d'experiència. Paraules que reafirmaren l'encert de la dedicatòria i ens deixaren un record inesborrable!

D'esquerra a dreta veiem Òscar Masó Garcia, Albert Masó Garcia, Joan Cervera Batariu i els pares de l'Òscar i l'Albert, na Conxita Garcia Pérez i Ernest Masó Gallart, després de fer entrega de la ressenya de la via a en Joan Cervera en la sala d'actes del local social del CEG. Foto col·lecció Conxita Garcia Pérez.

* Fitxa tècnica de la via :

LA CUA DEL BACALLÀ o AGULLA D'EN SALVAT-PAPASSEIT (cara est) (MONTSERRAT – FRARES ENCANTATS) .

Via:

Joan Cervera i Batariu. 100 metres, 6a+ (V+ obligat) .

Oberta per:

Òscar i Albert Masó Garcia des de baix a l'estil clàssic.

Data:

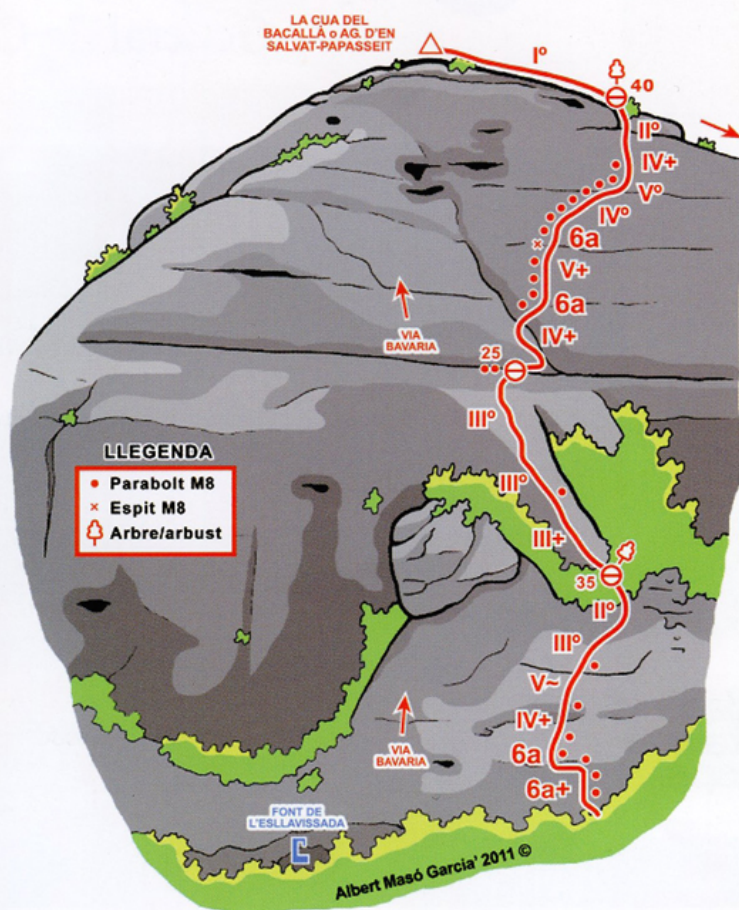
els dies 8 i 15 de gener de 2011.

Material a dur: casc, cintes, bagues i un alien groc. Via equipada amb parabolts i espits.

ViA

JOAN CERVERA / BATARIU

100m. 6a+ (V+ obl.)

Accés al peu de via: l'accés més curt és pujant per la drecera del Miracle, que en uns 25 minuts de bon desnivell ens porta al coll del Miracle. Des d'aquest punt hem de seguir el camí que vers l'oest mena al refugi Vicenç Barbé. Passat el coll de Porc i abans d'arribar a la font de l'Esllavissada, ens trobem amb un lleu torrentet que prové de la canal que hi ha a la dreta de la paret est de la Cua del Bacallà. Seguint-lo, en breu pujada arribem a l'evident peu de via (10 minuts des del coll del Miracle).

Descens: l'opció més recomanable és descendir al proper coll entre la Cua del Bacallà i El Bacallà (o Enclusa dels Frares) i seguir la canal que baixa cap al sud-est amb traces força clares (i que passa a prop de la paret est de l'agulla del Rei i de l'agulla Gran del Pas del Príncep) fins al camí de coll de Porc al refugi Vicenç Barbé.